

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 09.02.1965, sp. zn. 4 Tz 60/64, ECLI:CZ:NS:1965:4.TZ.60.1964.1

Číslo: 26/1965

Právní věta: Podle § 226 písm. a) tr. ř. lze obžalovaného zprostit obžaloby jedině tehdy, jestliže nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán. Jestliže v průběhu trestního řízení bylo zjištěno, že se skutek stal, avšak nelze prokázat, že jej spáchal právě obžalovaný, nutno obžalovaného zprostit jedině podle § 226 písm. c) tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 09.02.1965

Spisová značka: 4 Tz 60/64

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zproštění obžaloby

Předpisy: 141/1961 Sb. § 226

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1965 sb. rozh.

Podle § 226 písm. a) tr. ř. lze obžalovaného zprostit obžaloby jedině tehdy, jestliže nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán.

Jestliže v průběhu trestního řízení bylo zjištěno, že se skutek stal, avšak nelze prokázat, že jej spáchal právě obžalovaný, nutno obžalovaného zprostit jedině podle § 226 písm. c) tr. ř.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 9. února 1965 – [4 Tz 60/64](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Litoměřicích z 25. 3. 1964 sp. zn. 3 T 241/63 byl obviněný V. D. zproštěn podle § 226 písm. a) tr. ř. obžalovaný pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. Odvolání okresního prokurátora proti tomuto zprošťujícímu rozsudku bylo usnesením krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. června 1964 sp. zn. 4 To 212/64 podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Ke stížnosti pro porušení zákona bylo usnesení krajského soudu zrušeno a krajskému soudu přikázáno, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Litoměřicích z 25. 3. 1964 sp. zn. 3 T 241/63 byl obviněný V. D. zproštěn podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. a tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že se ve V. okr. Litoměřice v přesně nezjištěných dnech na podzim roku 1962 několikrát pohlavně stýkal s V. B., nar. 13. 12. 1948, ačkoli věděl, že jí není ještě 15 let, a že tedy konal soulož s osobou mladší než 15 let. Odvolání okresního prokurátore pak krajský soud v Ústí nad L. usnesením z 18. 6. 1964 sp. zn. 4 To 212/64 podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo. Na základě tohoto přezkoumání dospěl k závěru, že byl porušen zákon ve prospěch obžalovaného.

Výsledky řízení bylo bezpečně prokázáno, že nezl. V. B., nar. 13. 12. 1948 porodila dne 23. 5. 1963 v 19,40 hod. dítě ženského pohlaví, a že tedy měla pohlavní styky s nějakým mužem. Je nepochybné, že tu došlo k trestnému činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. Bylo tedy prokázáno, že se skutek, pro který byl obviněný stíhán, skutečně stal. Za takto zjištěného skutkového stavu věci okresní soud porušil zákon, když obviněného podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžaloby proto, že nebylo prokázáno, že by se stal skutek, pro který je stíhán. Trestním řízením se pouze nepodařilo prokázat, že by tento skutek spáchal obviněný. I když tu bylo proti němu důvodné podezření, přece nebylo možno vyloučit možnost, že se tohoto skutku dopustil někdo jiný.

Nezl. V. B. v průběhu vyšetřování usvědčovala obviněného, že s ním souložila dvakrát. Ohledně prvé soulože svoji výpověď však několikrát změnila, přičemž tato změna se týkala okolností pro posouzení věci významné. Ve své výpovědi i v přípravném řízení nezl. V. B. tvrdila, že k prvé souloži mezi ní a obviněným došlo v bytě její tety K. D. na samotě. V další výpovědi pak uvedla, že k prvé souloži mezi ní a obviněným došlo ve volné přírodě za vsí, kam ji obviněný vylákal. Při tom V. B. znovu tvrdila, že s nikým jiným pohlavní styky neměla, a že měla pouze dva pohlavní styky s obviněným. Kdyby tomu tak bylo, je málo pravděpodobné, že by si B. nepamatovala, kde k prvnímu pohlavnímu styku došlo.

Z výsledků řízení vyplývá, že V. B. nemá dobrou pověst. Není ani vyloučeno, že mohla mít pohlavní styky i s někým jiným, jak uváděl obviněný a jak ostatně vyplývá z výpovědí svědků P. H. a Z. B. Tito svědci popisují, jak svědek B. nezletilou V. B. „muchlal“ dvě hodiny v hasičské kůlně v obci V. Oba však tvrdí, že tehdy k pohlavnímu styku nedošlo.

Obviněný V. D. od počátku zahájení trestního stíhání až do jeho skončení popíral, že by vůbec měl nějaké pohlavní styky s nezl. V. B. Tato obhajoba obviněného nebyla vyvrácena shora uvedenou výpovědí svědkyně V. B., která pro závažné rozpory nemohla stačit k bezpečnému důkazu o tom, že mezi nezletilou a obviněným D. k pohlavnímu styku došlo. A to ani v souladu s výpovědí svědka A. K., který ve své výpovědi uvedl, že slyšel, jak obviněný D. s V. B. na posteli souložil. Výpověď tohoto svědka je v rozporu s výpovědí dalších svědků, zejména svědkyně K. D. a P. D., což podstatně oslabuje věrohodnost této výpovědi. Pokud tedy okresní soud na podkladě takových výsledků řízení zprostil obviněného z žaloby na něho vznesené, měl tak učinit podle § 226 písm. c) tr. ř., tj. pro nedostatek důkazů, že trestný čin, který se nepochybně stal, spáchal právě obviněný a ne podle § 226 písm. a) tr. ř. Krajský soud toto pochybení okresního soudu nenapravit a porušil tak zákon v ustanovení § 226 písm. a) tr. ř.